॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ ततस्ते भरतश्रेष्ठ काशिराजसुते शुभे । तं बालमभिपद्याशु प्रस्रवैरभ्यषिञ्चतां ।
ततः स राजा संहृष्टः सर्व्वं तदुपलभ्य च । अपृच्छद्धेमगर्भाभां राक्षसीं तामराक्षसीं ।
॥ राजोउवाच ॥ का त्वं कमलगर्भाभे मम पुत्रप्रदायिनी । कामया ब्रूहि कल्याणि देवताप्रतिभाऽसि मे ।
इति श्रीमहाभारते सभापर्व्वणि राजसूयारम्भपर्व्वणि जरासन्धोत्पत्तौ षोडशोऽध्यायः ॥ १६ ॥
॥ राक्षस्युवाच ॥ जरानामाऽस्मि भद्रं ते राक्षसी कामरूपिणी । तव वेश्मनि राजेन्द्र पूजिता न्यवसं सुखं ।
गृहे गृहे मनुष्याणां नित्यं तिष्ठामि राक्षसी । गृहदेवीतिनाम्ना वै पुरा सृष्टा स्वयम्भुवा । ७२०
दानवानां विनाशाय स्थापिता दिव्यरूपिणी । यो मां भक्त्या लिखेत्कुड्ये सपुत्रां यौवनान्वितां ।
गृहे तस्य भवेद्वृद्धिरन्यथा क्षयमाप्नुयात् । त्वद्गृहे तिष्ठमाना तु पूजिताऽहं सदा विभो ।
लिखिता चैव कुड्येऽहं पुत्रैर्बहुभिरावृता । गन्धपुष्पैस्तथा धूपैर्भक्ष्यैर्भोज्यैःसुपूजिता ।
साऽहं प्रत्युपकारार्थं चिन्तयाम्यनिशं तव । तवेमे पुत्रशकले दृष्टवत्यस्मि धार्म्मिक ।
संश्लेषिते मया दैवात् कुमारः समपद्यत । तव भाग्यान्महाराज हेतुमात्रमहं त्विह । ७२५
मेरुं वा खादितुं शक्ता किं पुनस्तव बालकं । गृहसंपूजनात्तुष्टा मया प्रत्यर्पितस्तव ।
॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ एवमुक्त्वा तु सा राजंस्तत्रैवान्तरधीयत । स संगृह्य कुमारं तं प्रविवेश गृहं नृपः ।
तस्य बालस्य यत्कृत्यं तच्चकार नृपस्तदा । आज्ञापयच्च राक्षस्या मगधेषु महोत्सवं ।
तस्य नामाकरोच्चैव पितामहसमः पिता । जरया सन्धितो यस्माज्जरासन्धो भवत्वयं ।
सोऽवर्द्धत महातेजाः मगधाधिपतेः सुतः । प्रमाणबलसम्पन्नो ऊताऊतिरिवानलः । मातापित्रोर्नन्दिकरः शुक्लपक्षे यथा शशी ॥ ७४०
इतिश्रीमहाभरतेसभापर्व्वणि राजसूयारम्भपर्व्वणि जरासन्धोत्पत्तौसप्तदशोऽध्यायः ॥ १७ ॥
॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ कस्यचित्त्वथकालस्य पुनरेव महातपाः । मागधेषूपचक्राम भगवांश्चण्डकौशिकः ।
तस्यागमनसंहृष्टः सामात्यः सपुरःसरः । सभार्य्यः सह पुत्रेण निर्जगाम गृहद्रथः ।
पाद्यार्घ्याचमनीयैस्तमर्चयामास भारत । स नृपो राज्यसहितं पुत्रं तस्मै न्यवेदयत् ।
प्रतिगृह्य तु तां पूजां पार्थिवाङ्गवानृषिः । उवाच मागधं राजन् प्रहृष्टेनान्तरात्मना ।
सर्वमेतन्मया ज्ञातं राजन्दिव्येन चक्षुषा । पुत्रस्तु शृणु राजेन्द्र यादृशोऽय भविष्यति । ७४५
अस्य रूपञ्च सत्त्वञ्च बलमूर्जितमेवच । एष श्रिया समुदितः पुत्रस्तव न संशयः ।
प्रापयिष्यति तत्सर्व्वं विक्रमेण समन्वितः । अस्य वीर्य्यवतो वीर्य्यं नानुयास्यन्ति पार्थिवाः ।
पततो वैनतेयस्य गतिमन्ये यथा खगाः । विनाशमुपयास्यन्ति ये चाऽस्य परिपन्थिनः । देवैरपि विसृष्टानि शस्त्राण्यस्य महीपते ।
न रुजं जनयिष्यन्ति गिरेरिव नदीरयाः । सर्वमूर्द्धाभिषिक्तानामेष मूर्द्ध्नि ज्वलिष्यति ।
प्रभाहरोऽयं सर्व्वेषां ज्योतिषामिव भास्करः । एनमासाद्य राजानः समृद्धबलवाहनाः । विनाशमुपयास्यन्ति शलभा इव
पावकं । ७५०
एष श्रियः समुदिताः सर्व्वराज्ञां ग्रहीष्यति । वर्षास्विवोदीर्णजला नदीर्नदनदीपतिः ।
एष धारयिता सम्यक्चातुर्वर्ण्यं महाबलः । शुभाशुभमिव स्फीता सर्वशस्यधरा धरा ।